

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2018. uputio Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luksemburg) – Caisse pour l'avenir des enfants protiv FV, GW

(Predmet C-802/18)

(2019/C 82/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Caisse pour l'avenir des enfants

Tuženici: FV, GW

Prethodna pitanja

1. Treba li luksemburšku obiteljsku naknadu koja se priznaje prema člancima 269. i 270. Zakonika o socijalnoj sigurnosti izjednačiti sa socijalnim povlasticama u smislu članka 45. UFEU-a i članka 7. stavka 2. Uredbe 492/2011 o slobodi kretanja radnika u Uniji ⁽¹⁾?
2. U slučaju izjednačavanja, definicija člana obitelji koja se primjenjuje na temelju članka 1. [točke] (i) Uredbe br. 883/2004 ⁽²⁾ u suprotnosti je s proširenom definicijom člana obitelji iz članka 2. točke 2. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾, pri čemu potonja isključuje bilo kakvu samostalnost država članica u definiranju člana obitelji, suprotno onome što priznaje Uredba o koordinaciji, a podredno i isključuje bilo kakav pojam glavnog uzdržavanja. Treba li stoga definicija člana obitelji u smislu članka 1. [točke] (i) Uredbe 883/2004 imati prednost imajući u vidu njezinu specifičnost u kontekstu koordinacije sustava socijalne sigurnosti te, posebno, zadržavaju li države članice nadležnost za definiranje koji članovi obitelji ostvaruju pravo na obiteljsku naknadu?
3. U slučaju da se članak 2. točka 2. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća primjenjuje na obiteljska davanja i konkretno na luksemburšku obiteljsku naknadu, može li se isključivanje djeteta bračnog druga iz definicije člana obitelji smatrati neizravnom diskriminacijom koja je opravdana s obzirom na nacionalni cilj države članice u pogledu priznavanja osobnog prava djeteta i na nužnost zaštite upravnih tijela države članice zaposlenja, dok proširenje osobnog područja primjene predstavlja bezrazložni teret za luksemburški sustav obiteljskih davanja koji među ostalim izvozi skoro 48 % svojih obiteljskih davanja?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (SL L 141, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

⁽³⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavlja[n]ju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42., i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2018. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – AAS BALTA protiv UAB GRIFS AG

(Predmet C-803/18)

(2019/C 82/16)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: AAS BALTA

Druga stranka u kasacijskom postupku: UAB GRIFS AG

Prethodno pitanje

Treba li članak 15. točku 5. i članak 16. točku 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima tumačiti na način da se u slučaju osiguranja velikog rizika sporazum o prenošenju nadležnosti uključen u ugovor o osiguranju sklopljen između ugovaratelja osiguranja i osiguravatelja može primijeniti protiv osiguranika iz tog ugovora koji se nije izričito suglasio s tom klauzulom i koji ima uobičajeno boravište ili poslovnu jedinicu u državi članici koja nije država članica ugovaratelja osiguranja i osiguravatelja?

(¹) Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2018. uputio Krajský súd Trnava (Slovačka) – DHL Logistics (Slovačka), spol. s r.o. protiv Finančné riaditeľstvo SR

(Predmet C-810/18)

(2019/C 82/17)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský súd Trnava

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DHL Logistics (Slovacchia), spol. s r.o..

Tuženik: Finančné riaditeľstvo SR

Prethodno pitanje

Treba li podbroj kombinirane tarifne nomenklature 8525 80 91, iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87⁽¹⁾ od 23. srpnja 1987., o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, u verziji proizišloj iz napomena s objašnjenjem objavljenih 2011.⁽²⁾ godine na temelju navedene uredbe (komunikacija Komisije 2011/C 137/01), tumačiti na način da se roba poput digitalnih videokamera (koje su u pitanju u glavnom postupku) može kvalificirati u taj podbroj iako omogućavaju samo snimanje i pohranjivanje video sekvence kvalitete niže od 800 x 600 piksela, u ovom slučaju 720 x 576 piksela, a da je druga funkcija te robe, odnosno snimanje i pohranjivanje nepomičnih slika, ograničena na rezoluciju navedenih slika koja iznosi 1 600 x 1 200 piksela (1,92 megapiksela)?

(¹) SL 1987, L 256, str. 1.

(²) SL 2011, C 137, str. 1.
